

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714209196
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714209196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľky: N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XXX/X, XXX XX E., štátna občianka SR, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1050,27 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1050,27 € s 5,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1050,27 € od 12.06.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 487,67 € trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 63,- € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným na tunajší súd dňa 23.06.2014 domáhala toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1050,27 € s 8,15 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 12.06.2014 až do zaplatenia, ako aj na trovy konania, a to na tom základe, že odporca ako veriteľ uzatvoril s navrhovateľkou ako dlžníčkou zmluvu o úvere č. 607700052 dňa 23.09.2009 s tým, že došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľke zo strany odporcu vo výške 800,- €. Poukázal na zákonné ustanovenie § 39, § 41, § 52, § 53, §54 Občianskeho zákonníka, ďalej poukázal na Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i), podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Ďalej poukázal na ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z., že pokiaľ zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 2, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Právny zástupca navrhovateľky ďalej poukázal na § 451 a 456 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca do súčasnosti napriek výzve navrhovateľky dlžnú sumu nevrátil, uplatnila si navrhovateľka okrem zaplatenia dlžnej sumy aj

zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 12.06.2014 bola 0,15 %.

Oporca sa písomne vyjadril k predmetnému návrhu s tým, že vo svojom písomnom vyjadrení jednak namietal miestnu nepríslušnosť a tak isto žiadal, aby súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci už rozhodnutej vzhľadom na vydaný rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04064/11.

V priebehu ďalšieho konania Okresný súd Zvolen vydal uznesenie č. k. 13C 94/2014-24 zo dňa 12.11.2014, v ktorom vyslovil, že miestna príslušnosť Okresného súdu Zvolen je daná vzhľadom na námietku odporcu s tým, že predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2014.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.03.2015, pričom pojednával v neprítomnosti navrhovateľky, za prítomnosti jej právneho zástupcu, keďže navrhovateľka z dôvodu pracovných povinností v zahraničí sa nemohla dostaviť na pojednávanie. Oporca mal doručenie predvolania riadne a načas vykázané s tým, že do termínu pojednávania sa neospravedlnil.

Súd aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti navrhovateľky a odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu navrhovateľky, oboznámením sa so zmluvou o úvere, ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky zistil, že sa pridriava písomne podaného návrhu. Sumu 1050,27 € považujú za bezdôvodné obohatenie na strane odporcu. Toto preukazovali výpisom zo systému odporcu, z ktorého vyplýva, že bola splatená suma 1850,27 €. Z vyššie uvádzaných dôvodov trval na podanom návrhu v celom rozsahu. V prípade úspechu v spore si uplatňoval trovy konania.

Súd zo zmluvy o úvere č. 607700052 zo dňa 23.09.2009 zistil, že táto zmluva bola uzatvorená medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníčkou. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 800,- € a dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,- €, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 1572,- € v 12 mesačných splátkach po 131,- € počnúc dňom 23.10.2009.

Súd z výpisu zo systému odporcu vzťahujúceho sa na úverovú zmluvu č. 607700052, č. j. zmluvu, ktorá je predmetom konania zistil, že bola dokopy splatená suma 1850,27 €.

Súd ďalej z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04064/11 zistil, že tento rozsudok bol vydaný dňa 02.06.2011, avšak na rovnopise tohto rozsudku sa nenachádza vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozsudku. V rámci tohto rozsudku bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2010,83 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1307,27 € od 15.02.2011 až do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1307,27 € od 15.02.2011 do zaplatenia s tým, že tento rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe dohody o vyplnení zmenky na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods. 3 druhej vety toho istého zákona, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 toho istého zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Predmetom konania je zjavne právo navrhovateľky, ktoré vyplýva - skutkovo odvodzuje zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda súd prihliadol na to, že uzavretá zmluva obsahuje podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. V zmluve nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, ktorá je v aplikačnej praxi najčastejšie vyjadrovaná skratkou RPMN. V prejednávanom prípade sa súdu javí uzavretá zmluva ako zmluva, ktorá by mala podliehať úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z., pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje sumu 772,- € na obdobie 12 mesiacov. S ohľadom na uvedené pri takýchto pochybnostiach bolo namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právny úkon, ktorým sa regulácia ohľadom uvádzania RPMN obchádza, a teda tento právny úkon bol v konečnom dôsledku neplatný aj pre obchádzanie zákona § 39 Občianskeho zákonníka. Obchádzanie zákona spočíva vo vylúčení záväzného pravidla - kogentnej normy, zámerným použitím prostriedku, ktorý sám o sebe nie je zákonom zakázaný v dôsledku čoho sa uvedený stav stane z hľadiska pozitívneho práva nenapadnuteľný. Predstavuje postup, pri ktorom sa niekto správa síce na oko podľa práva, ale za tým účelom, aby dosiahol výsledok, ktorý je právnymi normami nepredvídaný a nežiaduci.

V zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi konania spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 451 ods. 2 toho istého zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ods. 1 citovaného ustanovenia, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

V danom prípade súd mal za preukázané, že na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré odporca musí vydať navrhovateľke. Výška bezdôvodného obohatenia v danom prípade predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 800 € a zaplatenou sumou za tento úver s tým, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľka zaplatila sumu 1850,27 €. Z tohto dôvodu bezdôvodné obohatenie predstavuje práve sumu 1050,27 €, a preto z vyššie uvádzaných dôvodov súd návrhu vyhovel.

Súd ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že predmetná úverová zmluva neobsahovala ročnú úrokovú sadzbu a v zmysle § 4 ods. 3 druhej vety v takom prípade sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a odporca mal nárok len na zaplatenie skutočne poskytnutého úveru, teda sumy 800 €.

Pokiaľ odporca vo svojom vyjadrení tvrdil, že sa jedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že síce súdu predložil rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04064/11 zo dňa 02.06.2011, avšak z tohto rozsudku nebolo preukázané, že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť. Podľa názoru súdu teda odporca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení v jeho vyjadrení, že sa tu jedná o prekážku veci už rozhodnutej, a preto konanie tak, ako to navrhoval odporca, z tohto dôvodu nezastavil.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku od nasledujúceho dňa, kedy ho navrhovateľka vyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. odo dňa 12.06.2014, má navrhovateľka nárok na zákonný úrok z omeškania z vyššie uvedenej sumy ku dňu 12.06.2014. V predmetnom období bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,15 %, a keďže v zmysle § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, súd priznal navrhovateľke aj príslušenstvo pohľadávky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti z vyššie uvádzaných dôvodov súd návrh zamietol ohľadne príslušenstva pohľadávky, keďže navrhovateľka mala nárok len na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,15 %, a keďže požadovala úrok vo výške 8,15 %, súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

Súd zároveň rozhodoval o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., a keďže navrhovateľka bola neúspešná len v nepatrnej časti, súd jej priznal účelne vynaložené trovy konania. Za tieto účelne vynaložené trovy konania považoval súdu tieto trovy: 1. úkon prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 61,41 € + 1 x režijný paušál 8,04 €, 2. úkon podanie návrhu na súd dňa 12.06.2014 vo výške 61,41 € + 1 x režijný paušál 8,04 €, 3. úkon účasť na pojednávaní konanom dňa 16.03.2015 vo výške 61,41 € + 1 x režijný paušál 8,39 €, čo dáva dokopy 208,70 €; ďalej tieto trovy pozostávajú zo straty času za účasť na pojednávaní konanom dňa 16.03.2015 na trase Košice - Zvolen 175 minút a Zvolen - Košice 175 minút za každú začatú polhodinu 12 x 13,98 € predstavuje sumu 167,76 € a titulom cestovného - PHM + paušálna náhrada podľa prílohy - cesta na pojednávanie z Košíc do Zvolena a späť 16.03.2015 motorovým vozidlom právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 111,21 €: 422 km, cena benzínu 1,299 €/1 l = 33,99 €, paušálna náhrada 0,183 €/1 km, dokopy teda súd priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 487,67 €.

Súd ďalej aplikoval zákonné ustanovenie § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch, a keďže v tomto prípade navrhovateľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku a súd jej návrhu vyhovel, súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 63,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).